

A Hunyadi Mátyás teljesítménytúra gyalogos 10-es változata

Táv: **11,2 km**

Teljes szintemelkedés: **408 m**

Teljes szintereszkedés: **408 m**

Szintidő: **5 óra**

Túránk útvonala a Gorbó völgyében található poligontól indul és a Bükk-erdő ismert ösvényeit járja be. Miután átvettük indítócsomagjainkat, elindulunk a Gorbó-völgyi makadámúton, majd a kerítéshez érve eltérünk balra (HM-01), felfele az erdő felé. Rövidesen egy kiásott gödörhöz érünk, ezt próbáljuk óvatosan kikerülni. Már az első fél km-en 40 métert emelkedünk, így hamar bemelegszünk, a fák közül kiérve pedig letekinthetünk a rajt helyszínére. Amennyiben előre haladnánk tovább az előttünk lévő úton, leérnénk a Kerékcsárdához, így helyette feltérünk jobbra (HM-02), kimásszuk a meredek emelkedőt, majd az erdő alatt ismét jobbra térünk, nemsokára pedig betérünk az erdő fái közé, kikerülve az előttünk tátongó újabb hatalmas gödröt (HM-03). Utunk hamarosan belefut a kék kereszt jelzésbe, innen kezdve a sokunk által ismert erdei ösvényen haladunk gyönyörködve az őszi színekben pompázó Bükk-erdőben. 800 m után a narancssárga pötty jelzés, valamint a Mókus tanösvény feltér balra (HM-04), mi viszont haladunk tovább egyenesen a kék kereszten. Alig 300 m után a kék jelzésről jobbra leágazik egy másik erdei út (HM-05), amely a Cérna-forrás tisztására vezet. Egy rövid ideig ezen az úton haladunk, majd betérünk balra a fák között. Néhol fára festett zöld jelzés mutatja, hogy jó úton járunk, hamarosan pedig megérkezünk túránk első állomásához, a Cérna-forrás tisztására (1. EP), ahol a pontbírók beragasszák a matricát igazolólapunkba. A pihenőhelyen fából készült asztalokat és padokat is találunk, innen pedig lesétálhatunk a vékony folyású forráshoz (HM-06), amely csapadéktalan időszakokban néha teljesen kiszárad. Az ellenőrzőponttól tovább indulva elhaladunk egy fából készült filagória-szerűség mellett, majd kevesebb, mint 350 m után ismét kiérünk a kék kereszttel jelzett útra, ám hamarosan ismét búcsút veszünk tőle, ugyanis betérünk jobbra a bokrok között a piros háromszög jelzést követve (HM-07). A kevésbé járt, idilli ösvényen ritkán találkozunk túrázókkal, így élvezhetjük a természet csendjét. 1 km után kiérünk egy szélesebb erdei útra (HM-08), ahol megpillantjuk a Slamovics-házat, amely a két világháború között kocsmaként működött. Itt jobbra térünk, majd a piros kör jelzést követve, 360 m megtétele után elérkezünk túránk második állomásához, a Brüll-kilátóhoz (2. EP). Az EKE egykori alelnökéről, Brüll Emánuel nyelvművelőről (1884-1951) elnevezett kilátóról szép panoráma tárul elénk: alattunk a Gorbó völgye terül el, szemben a kopár Gorbó-gerinc, kicsit távolabb a Havas-bükke platója, ha pedig nagyon figyelmesek vagyunk, a Feleki-gerinc legnyugatibb csúcsának, a Kis-Magura kúpjának tetejét is megpillanthatjuk. A látóhatáron a Gyalui-havasok magaslatai is feltűnnek, amelyeket tiszta időben könnyen beazonosíthatunk: Öreghavas, Buszkát, Gergely, Testes, Izsár. Miután lebélyegeztettük igazolólapjainkat, megpihenhetünk, elfogyaszthatjuk tízórainkat, napfürdőzés közben pedig gyönyörködünk a panorámában. Szabó T. Attila *Nyelv és múlt* című tanulmánygyűjteményében így írt a kilátó névadójáról: „*Akik ismerték Brüll Emánuel, tudják, hogy szenvedélyesen szerette a természetet. Nemcsak a tanítási szünapokon, sokszor hétköznapi is kiment a természetbe. Tudatosan vallotta, környezetében élőszóval és ezen túl a toll meggyőző erejével is hirdette, hogy az embernek nem szabad kiszakadnia a természetből, a szellemi munkának meg éppen szüksége van a szabályos időközökben, ütemesen megismétlődő kapcsolódásra mind a testi, mind pedig a szellemi rugalmasság megőrzése érdekében.*” Miután feltöltöttünk kiüresedett energiaraktárainkat, búcsút intünk a pazar kilátásnak és

elindulunk visszafele a piros kör jelzésen. Nemsokára elhaladunk a már ismerős Slamovics-ház mellett (HM-09), így ha kedvünk tartja, közelebbről is megtekinthetjük. Tovább haladva az erdei úton 730 m múlva a piros háromszög jelzés belefut a kék keresztbe (HM-10). Ennél a kereszteződésnél a Gy20, a Gy30, illetve a K35 túraváltozat résztvevői tovább haladnak az Árpád-csúcs irányába, mi viszont balra térünk és visszaereszkedünk a kék kereszt jelzésen. 1,4 km megtétele közben 100 m-t ereszkedünk, majd ismét találkozunk az ismerős piros háromszög jelzéssel, ahol ez alkalommal jobbra térünk (HM-11) a Szent János-kút irányába. 700 m múlva jobb oldalról becsatlakozik a piros kereszt jelzésű út (HM-12), ami az Árpád-csúcshoz vezet, mi viszont haladunk tovább lefele, a meredekebb részeknél nagyobb odafigyeléssel, mígnem elérkezünk túránk harmadik fontos állomásához, a Szent János-kúthoz (3. EP). Miután lebélyegeztettük igazolólapjainkat, feltölthetjük kulacsainkat a Bükk legnagyobb vízhozamú forrásánál, majd indulhatunk is tovább a patak medrét követve. Hamarosan betérünk balra az erdőbe, és néhány érdekes kőasztal (HM-13) mellett haladunk el. Az előttünk álló szakasz sokunk számára ismeretlen lehet, hiszen az ösvény nincs ellátva hivatalos turistajelzéssel, így az ideiglenesen kihelyezett jelzésekre kell hagyatkoznunk, néhol pedig a fákra festett narancssárga kör is segíteni fog. 770 m után útelágazáshoz érünk, ahol enyhén jobbra, utána pedig enyhén balra kell tartanunk (HM-14), itt jelzetlen utunk belefut a narancssárga kör jelzésbe. 220 m múlva jobbról, a Szent János út irányából utunkba becsatlakozik egy másik ösvény (HM-58), ahonnan a hosszú túraváltozatok résztvevői fognak érkezni, nekünk viszont balra kell tartanunk, a narancssárga kör jelzésű fák között. 420 m múlva egy kisebb elágazáshoz érünk (HM-59), itt a jobb oldali utat válasszuk, továbbra is követve a narancssárga kört. Hamarosan a két út ismét összefut, majd 260 m után kiérünk egy újabb elágazáshoz (HM-60), ahol a narancssárga körrel jelzett út jobbra tér a Szent János út irányába, nekünk viszont balra kell tartanunk, a Traseul Veveriței fehér nyílnál pedig le kell térnünk jobbra egy jelzetlen ösvényen. Egy rövid, 250 m-es szakasz után ismét találkozunk a kék kereszt jelzéssel (HM-61), innen egy kisebb emelkedőt kell megtennünk, majd újabb 250 m után ahhoz a ponthoz érünk, ahol pár órával ezelőtt már elhaladtunk. Itt jobbra térünk a már ismert ösvényünkön, az erdő széléhez érve ismét kikerüljük a nagy gödröt, majd a domboldalról letekintheünk a rajt és cél helyszínére, ahol résztvevők és szervezők nyüzsögnek. Beereszkedünk a völgybe, ahol beragasztják az utolsó matricát is igazolólapunkra, a jól megérdemelt jelvény és oklevél átvétele után pedig következhet a teljesítménytúrák elmaradhatatlan programpontja, a finom gulyás elfogyasztása.